

Bemærkninger til lovforslaget

Under hensyn til, at der ved den i 1945 stedfundne 9. almindelige vurdering af landets faste ejendomme var sket en stigning såvel i de skattepligtige grundværdier som i de skattepligtige bygningsværdier, hvorved en tilsvarende stigning af ejendomsbeskatningen måtte forudses, og under hensyn til, at en sådan forhøjelse ville virke forholdsmæssig særlig tyngende for de mindre beboelsesejendomme og for de mindre landbrugsejendomme, idet de i lovgivningen fastsatte fradrag i bygningsværdien forinden skattens beregning ikke var afpasset efter de nye, højere bygningsværdier, blev der ved lov nr. 58 af 18. februar 1946 og lov nr. 48 af 18. februar 1947 gennemført visse forhøjelser af de skattefrie fradrag ved ejendomsbeskatningen til stat og kommune for tiden indtil 1. april 1951.

For kommuneskatternes vedkommende blev de i de enkelte kommuner i henhold til bestemmelsen i § 3, stk. 1, i lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter fastsatte fradrag i 1946 forhøjet med følgende beløb:

1. i Københavns og Frederiksberg kommuner med 4 000 kr., således at de herefter udgjorde mindst 7 000 kr. og højst 14 000 kr.,
2. i købstæderne samt Marstal handelsplads og de sønderjyske flækker med 3 000 kr., således at de herefter udgjorde mindst 6 000 kr. og højst 11 000 kr., og
3. i sognekommunerne med 2 000 kr., således at de herefter udgjorde mindst 5 000 kr. og højst 7 000 kr.

Samtidig forhøjedes det i lovens § 3, stk. 3, omhandlede fradrag på 1 000 kr. for hver beboelseslejlighed udover een til 1 500 kr. Forhøjelsen af dette fradrag skulle dog ikke være gældende ved beregningen af ejendoms-skyld til amtskommunen.

Ved lov nr. 48 af 18. februar 1947 blev sognekommuner med mindst een bymæssig bebyggelse med over 3 000 indbyggere henført under købstadgruppen, medens de i henhold til loven af 1946 gældende rammer for fradragene iøvrigt blev forlænget uændret.

Under henvisning til, at det må påregnes, at der ved den stedfindende 10. almindelige

vurdering pr. 1. oktober 1950 vil ske en yderligere forhøjelse af de skattepligtige grundværdier og bygningsværdier, og altså dermed en tilsvarende stigning i ejendomsbeskatningen, er der tidligere i indeværende rigsdagssamling af medlemmer af det radikale venstre og af retsforbundet i folketinget fremsat 2 forslag til love om begrænsning af udskrivning af ejendoms-skyld m. v.

Begge disse forslag blev efter at være underkastet 1. behandling henvist til et af folketinget nedsat udvalg, hvor man efter en behandling af forslagene og efter at have haft samråd med såvel indenrigs- og boligministeren som finansministeren er nået til enighed om som en foreløbig ordning at søge gennemført en forhøjelse af de for tiden gældende skattefrie fradrag for derved at opnå en lempelse af ejendomsbeskatningen, navnlig for mindre beboelsesejendomme og mindre erhvervsjendomme inden for landbrug, håndværk og handel.

Der har derefter i udvalget været enighed om, at nærværende lovforslag, der er udarbejdet under udvalgets behandling af spørgsmålet, og hvis indhold er tiltrådt af udvalget, på sædvanlig måde fremsættes af regeringen.

Man har i forslaget — under hensyn til, at det må forventes, at stigningen i vurderingssummerne ved 10. almindelige vurdering vil blive forholdsmæssigt noget større, end hvad der var tilfældet ved 9. almindelige vurdering, og under hensyn til, at stigningen i visse købstadkommuner og navnlig i de københavnske omegnskommuner efter de foreliggende oplysninger vil blive relativt væsentlig stærkere end den konstaterede stigning for landet som helhed — fundet det rimeligt at henføre købstadkommunerne m. v. og sognekommuner med bymæssig bebyggelse med over 3 000 indbyggere til samme gruppe som København og Frederiksberg, således at fradraget i disse kommuner skal fastsættes til mindst 12 000 kr. og højst 21 000 kr. Samtidig foreslås, at de gældende grænser for fradragene i de øvrige sognekommuner forhøjes med 4 000 kr., altså til henholdsvis mindst 9 000 kr. og højst 11 000 kr.